

Byla C-775/19

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2019 m. spalio 22 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Finanzgericht Baden-Württemberg (Vokietija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. liepos 22 d.

Pareiškėja:

5th AVENUE Products Trading GmbH

Atsakovė:

Hauptzollamt Singen

Pagrindinės bylos dalykas

Importo mokesčiai, muitinės vertės nustatymas

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sjungos teisės aiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudiciniai klausimai

1. Ar mokėjimai, kuriuos prekės pirkėjas, priklausomai nuo pardavimo pajamų, ketverius metus iš eilės kartą per metus moka papildomai prie pirkimo kainos už teisę pardavinėti prekę

- tam tikroje teritorijoje,
- pirmą kartą,

- išimtinai ir
- nuolat,

yra licencijos mokesčiai, kaip jie suprantami pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 32 straipsnio 1 dalies c punktą, kuriuos reikia pridėti prie už importuotas prekes faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 5 dalies b punktą, siejamą su 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (toliau – Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamentas), 157 straipsnio 2 dalimi?

2. Ar, jei taikoma, prie už importuotas prekes faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos reikia pridėti tik dalį tokio atlygio, ir, jei taip, kokiais kriterijais vadovaujantis ši dalis apskaičiuojama?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307; toliau – Muitinės kodeksas), 32 straipsnio 1 dalies c punktas, 2 dalis ir 5 dalies b punktas

1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3; toliau – Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamentas) konkrečiai 157 straipsnio 1 ir 2 dalys, 158, 160 ir 161 straipsniai

2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015, p. 558, toliau – Įgyvendinimo reglamentas 2015/2447), 136 straipsnio 1 dalies pirmas sakinyss ir 4 dalies a punktas

1994 m. Sutartis dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 119; toliau – GATT muitinio įvertinimo susitarimas), 8 straipsnio 3 dalis ir pastabos dėl jos

2017 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *GE Healthcare* (C-173/15, ECLI:EU:C:2017:195)

Bylos aplinkybių ir proceso santrauka

- 1 Ginčas tarp pagrindinės bylos šalių vyksta dėl to, ar pareiškėjos tiekėjams už (išimtinę) platinimo teisę atlikti mokėjimai turi būti pridėti prie faktiškai sumokėtos importuotų prekių kainos.
- 2 Pareiškėjos įmonė vykdo (didmeninę) prekybą, be kita ko, Havanos cigarais. Kubietiškus cigarus pareiškėja gauna iš *Habanos S.A.*, valstybinės Kubos cigarų eksporto bendrovės.
- 3 2012 m. sausio 31 d. pareiškėja ir *Habanos S.A.* sudarė „Exclusive Distribution Agreement“ pavadintą susitarimą (toliau – EDA) anglų kalba, pagal kurį pareiškėjai suteikiama išimtinė teisė platinti *Habanos S.A.* cigarus Vokietijos ir Austrijos rinkose.
- 4 Mainais į suteiktą išimtinę platinimo teisę Austrijoje pareiškėja įsipareigojo ketverius metus mokėti *Habanos S.A.* „compensation“ pavadintą sumą – 25 % nuo Austrijoje gautų pardavimo pajamų.
- 5 Kaip ir buvo sutarta, pareiškėja kasmet gaudavo sąskaitą-faktūrą su joje nurodyta „compensation“ ir šią sąskaitą apmokėdavo. Pasibaigus sutartyje numatytam laikotarpiui (2016 m. vasario 27 d.), mokėjimai liovėsi. Už išimtinę platinimo Vokietijoje teisę pareiškėja jokios „compensation“ neturėjo mokėti.
- 6 Cigarai būdavo perkami ne sudarant rašytinę pirkimo-pardavimo sutartį, o kaskart pateikiant ir priimant užsakymą. Pareiškėja gavo kainoraštį, kuriuo remdamasi atlikdavo atitinkamus užsakymus. Pirkimo kainos nepriklausė nuo to, kurioje šalyje pareiškėja ketino cigarus perparduoti. Pareiškėjai pateikus užsakymą, *Habanos S.A.* išrašydavo sąskaitą-faktūrą ir pateikdavo užsakytas prekes.
- 7 Kubietišku cigarų importo procedūras pareiškėja iš esmės atlikdavo per D tipo muitinės sandėlį, kuriuo turėjo leidimą naudotis. Sandėlis yra pareiškėjos buveinėje, Valdshut-Tingene (Vokietija). Išleidimas į laisvą apyvartą vykdavo paimant cigarus iš sandėlio ir užbaigiant muitinio sandėliavimo procedūros formalumus supaprastinta tvarka pagal Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 278 straipsnio 3 dalį, t. y. įrašant į apskaitos registrus ir dar kartą nepateikiant prekių muitinei. Įveždama bendrovės tiekėjos *Habanos S.A.* cigarus į savo D tipo sandėlį, pareiškėja muitinės vertei apskaičiuoti deklarudavo faktiškai sumokėtą pirkimo kainą ir papildomas sumas (vežimo mokestis, draudimas ir pan.), nenurodydama „compensation“ vadinamų sumų. Atgabavimo į sandėlį momentu dar nebūdavo aišku, kurie cigarai bus parduodami Vokietijoje, o kurie – Austrijoje.
- 8 Atlikęs pareiškėjos muitinį tikrinimą, inspektorius laikėsi nuomonės, kad „compensation“ vadinamas mokestis yra atskirta pirkimo kainos sudedamoji dalis, į kurią reikia atsižvelgti apskaičiuojant muitinės vertę remiantis Muitinės kodekso 29 straipsnio 3 dalies a punktu.

- 9 Atsakovė, *Hauptzollamt Singen* (Zingeno centrinė muitinė), palaikė inspektoriaus poziciją ir priėmė kelis sprendimus dėl importo mokesčių, tarp jų ir 2015 m. rugpjūčio 28 d. sprendimą, dėl kurio vienintelio vyksta ginčas, šiuo sprendimu reikalaujama sumokėti importo muitą *a posteriori*. 2015 m. rugsėjo 23 d. pareiškėja šį sprendimą apskundė, tačiau jos skundą *Hauptzollamt Singen* patenkino tik iš dalies. Kitas skundo dalis *Hauptzollamt Singen* atmetė kaip nepagrįstas.
- 10 2017 m. gruodžio 6 d. pareiškėja pateikė skundą, kuriame teigia, kad yra neteisinga „compensation“ sumas pridėti prie prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, muitinės vertės.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 11 Nagrinėjamoje byloje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, svarbu tai, ar, apskaičiuojant sandorio vertę, reikia remtis tik pirkimo kaina, kurią pareiškėja sumokėjo už iš trečiosios šalies importuotas prekes (tiekiėjo *Habanos S.A.* cigarus) – tokiu atveju skundą reikėtų patenkinti –, ar prie muitinės vertės reikia pridėti ir „compensation“ sumas, kurias pareiškėja sumokėjo proporcingai pajamoms iš pardavimų Austrijoje – tokiu atveju skundą reikėtų atmesti.

Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

- 12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad įvertintinas atlygis („compensation“) nėra atskirta kainos, kaip ji suprantama pagal Muitinės kodekso 29 straipsnio 3 dalies a punktą, dalis.
- 13 Kadangi „compensation“ mokama už naudojimąsi teisėmis, susijusiomis su importuotų prekių naudojimu arba perpardavimu, ji pagal Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 1 dalies trečią įtrauką veikiausiai yra licencijos mokesčiai, kaip jis suprantamas pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą. Pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir 5 dalies b punktą, siejamus su Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 2 dalimi, tokie autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas prie už importuotas prekes faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos pridedami esant trims kumuliacinėms sąlygoms: pirma, autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas neturi būti įskaityti į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, antra, jie turi būti susiję su preke, kurios muitinė vertė nustatinėjama, ir, trečia, pirkėjo prievolė sumokėti šiuos autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas turi būti prekės, kurios muitinė vertė nustatinėjama, pardavimo sąlyga (žr. 2017 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo Sprendimą *GE Healthcare*, C-173/15, EU:C:2017:195, susijusį su prekių ženklais).
- 14 Dėl pirmosios sąlygos, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo manymu, iš nagrinėjamos licencinės sutarties nuostatų, t. y. iš EDA, matyti, kad

licencijos mokesčiai už išimtinę teisę platinti cigarus Austrijoje nebuvo įtraukti į prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, pirkimo kainą.

- 15 Dėl trečiosios sąlygos prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad „compensation“, dėl kurios vyksta ginčas, mokėjimas buvo ir pirkimo-pardavimo sandorio sąlyga, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką. Aplinkybė, kad ši prievolė praėjus ketveriems metams išnyko, nereiškia, jog (išimtinė) platinimo Austrijoje teisė pareiškėjai būtų buvusi suteikta ir nesumokėjus licencijos mokesčio. Neturi reikšmės ir tai, kad dėl „compensation“ buvo susitarta ne atitinkamuose pirkimo-pardavimo sandoriuose, o EDA; juk pakanka, kad būtų sudaryta bendroji licencinė sutartis, jeigu iš jos (kaip antai nagrinėjamos EDA atveju) matyti, kad visos būsimos sutartys dėl individualių pirkimų susiejamos su licencijos mokesčio sumokėjimu. Taigi preziumuotina, kad jeigu pareiškėja nebūtų sumokėjusi šioje byloje nagrinėjamo mokesčio, *Habanos S.A.* nebūtų tiekusi platinti Austrijoje skirtų prekių ar bent jau būtų jas tiekusi ne sutartyje numatytais sąlygomis.
- 16 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kyla abejonių dėl to, ar įvykdyta antroji sąlyga, t. y. ar sumokėtos sumos susijusios su preke, kurios muitinė vertė nustatinėjama, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką. Tai, ar licencijos mokestis susijęs su importuojamomis prekėmis, t. y. ar juo atsiskaitoma už su prekėmis susijusias paslaugas, reikia vertinti atsižvelgiant į visas konkrečius atvejo aplinkybes, visų pirma į sutartį dėl licencijos mokesčio. Kaip šis mokestis apskaičiuojamas, nėra svarbu. Jeigu – kaip antai nagrinėjamu atveju – apskaičiuojant licencijos mokesčio dydį remiamasi perpardavus importuotas prekes gautu pelnu, tai dar neleidžia pagal Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 161 straipsnio pirmą pastraipą suponuoti, kad licencijos mokesčiu atsiskaitoma už su prekėmis susijusias paslaugas. Kita vertus, kaip matyti iš Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 161 straipsnio antros pastraipos, toks apskaičiavimo būdas neatmeta galimybės, kad licencijos mokestis susijęs su importuojamoms prekėmis.
- 17 Šiuo požiūriu prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad šioje byloje nagrinėjama „compensation“ pareiškėja turėjo mokėti ir apskritai už leidimą prekiauti importuojamomis prekėmis Austrijos rinkoje (platinimo teisė), ir už išimtinę teisę platinti cigarus Austrijoje (teritorinė apsauga).
- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, tiek, kiek „compensation“ pareiškėja mokėjo už leidimą (apskritai) perparduoti ir platinti importuojamus cigarus Austrijoje, sumokėtas licencijos mokestis iš esmės yra susijęs su importuojamomis prekėmis, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, nes platinimo arba perpardavimo teisė yra disponavimo teisės įgyjant importuojamas prekes dalis.

- 19 Tačiau abejonių, ar sumokėtos sumos susijusios su prekėmis, kyla tiek, kiek „compensation“ pareiškėja turėjo mokėti už išimtinę teisę pardavinėti Havanos cigarus Austrijoje (teritorinė apsauga), t. y. tai, kad *Habanos S.A.* netiekė jų kitiems pirkėjams.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas linkęs manyti, kad apskaičiuojant muitinę vertę, kaip tai numatyta Muitinės kodekso 32 straipsnio 5 dalies b punkte, siejamame su Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 2 dalimi, nereikia atsižvelgti į sumas, kurias įgijėjas papildomai prie importuojamų prekių pirkimo kainos moka tik už išimtinę teisę pardavinėti prekes tam tikroje teritorijoje. Juk jeigu teisė perparduoti arba platinti prekes yra susijusi su disponavimo prekėmis teise ir todėl yra neatskiriama prekių dalis (žr. Įgyvendinimo reglamento 2015/2447 136 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį), išimtinio platinimo teisė yra papildoma teisė, pranokstanti teisę į disponavimo prekėmis teisės perdavimą. Atitinkamai licencijos mokestis už išimtinę platinimo teisę mokamas ne kaip atlygis už importuojamas prekes, o už tai, kad pardavėjas sutarčioje teritorijoje netiekia tokių prekių kitiems asmenims.
- 21 Į pirmiau minėtą ginčijamą klausimą gali likti neatsakyta tik tuo atveju, jeigu – kitaip nei prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas – manoma, kad atlygis, kurį įgijėjas papildomai prie prekių pirkimo kainos privalo mokėti (išimtinai) už teritorinės apsaugos suteikimą, kaip licencijos mokestis turi būti pridėtas prie už importuotas prekes faktiškai sumokėtos arba mokėtinios kainos, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 5 dalies b punktą, siejamą su Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 2 dalimi.
- 22 Atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo teiginius, pateiktus 2017 m. kovo 9 d. Sprendime *GE Healthcare* (C-173/15, EU:C:2017:195), prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas galiausiai mano, kad vertinant, ar šioje byloje nagrinėjama „compensation“ susijusi su prekėmis, neturi reikšmės tai, kad nagrinėjamų cigarų pardavimo eksportui momentu dar nebuvo aišku, ar jie bus perparduoti pareiškėjos pirkėjams Vokietijoje (čia pareiškėja, nepriklausomai nuo „compensation“ mokėjimo, jau turėjo platinimo teisę), ar Austrijoje.

Dėl antrojo prejudicinio klausimo

- 23 Jeigu paaiškėtų, kad išimtinai už teritorinės apsaugos suteikimą sumokėtas atlygis prie už importuotas prekes faktiškai sumokėtos arba mokėtinios kainos pridėtinai ne remiantis Muitinės kodekso 32 straipsnio 5 dalies b punktu, siejamu su Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 2 dalimi, tokio atlygio, kaip antai nagrinėjamas šioje byloje, kurį prekių įgijėjas moka ir apskritai už teisę pirmą kartą tiekti prekes tam tikroje teritorijoje, ir už išimtinę platinimo teisę, atveju kyla klausimas, ar šiuos licencijos mokesčius reikia visus pridėti prie importuojamų prekių pirkimo kainos, ar juos reikia išskaidyti į dvi dalis: į prie pirkimo kainos pridėtiną dalį ir į muitinės vertės atžvilgiu nereikšmingą dalį.

- 24 Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 158 straipsnio 3 dalies taikymo srityje Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą pridedami ir tuo atveju, kai jie yra iš dalies susiję su importuojamomis prekėmis, iš dalies – su po importo teikiamomis paslaugomis. Patikslinimą tokiu atveju reikia atlikti remiantis patikimais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis, iš kurių galima spręsti apie su šiomis prekėmis susijusių autoriinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas sumą (2017 m. kovo 9 d. Sprendimas *GE Healthcare* (C-173/15, EU:C:2017:195, 52 punktas).
- 25 Pirmiausia kyla klausimas, ar šiuos principus nagrinėjamoje byloje galima pritaikyti su teritorine apsauga susietos platinimo teisės suteikimui pirmą kartą ir ar pareiškėjos sumokėtas atlygis, kiek jis susijęs su teisės platinti prekes Austrijoje suteikimu pirmą kartą, iš dalies turi būti pridėtas prie importuojamų prekių kainos pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 5 dalies b punktą, siejamą su Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 157 straipsnio 2 dalimi (žr. 1994 m. Sutartį dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 119), 8 straipsnio 3 dalis).
- 26 Jei atsakymas į šį klausimą būtų teigiamas, kyla kitas klausimas, ar ir, jei taip, kokiais kriterijais remiantis licencijos mokesčių reikia išskaidyti, jeigu – kaip antai nagrinėjamos „compensation“ atveju – nėra Muitinės kodekso 32 straipsnio 2 dalyje ir Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 158 straipsnio 3 dalyje minimų objektyvių ir kiekybiškai įvertinamų duomenų, kurie leistų išskaidyti licencijos mokesčių sumą į prie už importuotas prekes faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos pridėtiną dalį ir į muitinės vertės atžvilgiu nereikšmingą dalį (žr. ir pastabas dėl 1994 m. Sutarties dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo 8 straipsnio 3 dalies šios sutarties I priede, Muitinės kodekso įgyvendinimo reglamento 23 priedą prie Muitinės kodekso 32 straipsnio 2 dalies ir Muitinės kodekso komiteto komentaro Nr. 3 [muitinė vertė] 7 punktą ir 11 bei paskesnius punktus).